

ἐπιγραφὴν παρουσιάζει ἢ ἐκ Θήρας εἰς Βερώνην τῆς Ἰταλίας μετενεχθεῖσα, ἢ καλουμένη «διαθήκη τῆς Ἐπικτήτας». Αὕτη περιέχει πρῶτον μὲν τὴν διαθήκην τῆς γυναικὸς περὶ ἀφρωϊσμοῦ τοῦ συζύγου καὶ τῶν δύο υἱῶν καὶ περὶ δωρεᾶς τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἐκδανεισθησομένων ἐφ' ὑποθήκαις κτλ., δεύτερον δὲ καὶ νόμον περὶ συγκροτήσεως τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, οἵτινες ἀνέλαβον τὴν θρησκείαν τῶν ἠρώων καὶ τῶν κτιστῶν. Ὅστις θέλει νὰ σπουδάσῃ λεπτομερῶς τοὺς δύο νόμους θὰ εὔρη καὶ πολλὰ τὰ ὅμοια καὶ οὐχὶ ἀσημάντους διαφορὰς, προερχομένας ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς ἰωνικῆς πόλεως καὶ τῆς ὑπὸ τῶν Πτολεμαίων μὲν ἐπικρατηθείσης, ἄλλως δὲ τὴν δωρικὴν αὐστηρότητα καὶ τὰ ἀρχαῖα ἀριστοκρατικὰ αἰσθήματα διατηρούσης Θήρας. Κοινοὶ εἰς τὰς νήσους εἶναι οἱ ἀφρωϊσμοί, ἐξ ὧν γέμει ἡ Θήρα. Διαφέρει δ' ἡ ἐποχὴ τῶν ἐπιγραφῶν, ἐπειδὴ «ἡ διαθήκη τῆς Ἐπικτήτας» ἐχαράχθη κατὰ τε τὸν Ricci καὶ τὸν Homolle περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 6' αἰῶνος, ὁ δ'

ἐξ Αἰγιάλης νόμος εἶναι νεώτερος, ἀναφέρει δὲ καὶ τοὺς Ῥωμαίους ὡς νέον καὶ ἰδιαιτέρον γένος ἀνθρώπων μετὰ τὰ κοινὰ τῶν πολιτῶν καὶ παροίκων καὶ ξένων. Ὁμοίως δ' εὐρίσκεται τοιαύτη μνεία τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων ἐν τοῖς ψήφισμασι τῆς Πριήνης τοῖς ἐλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἀσιανῆς ἐπαρχίας καὶ τοῖς κατ' ἀρχὰς τοῦ α' π. Χρ. αἰῶνος γενομένοις (π. χ. ἀρ. 113 ss).

Παρέχοντες κατωτέρω τὸ κείμενον ἐν μεταγραφῇ μόνον, ὡς δεδομένου ἐν κεφαλαίοις ψήφιοις ἐν τῷ Corpus (Inscr. Graecae, XII 7, 515), δηλοῦμεν ὅτι πολλὰς καὶ ὀρθοτέρας τῶν ἀναγνώσεων ἡμῶν ὀφείλομεν τῷ κ. U. v. Wilamowitz, μετ' ἐπιμελείας διεξεληθόντι πλεονάκις ἅπαν τὸ κείμενον. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸν κ. Wilhelm, διατρέβοντα ἐν Ἀθήναις καὶ λαβόντα εὐγενῶς τὸν κόπον νὰ παραβάλλῃ τὴν ἀνάγνωσιν ἡμῶν πρὸς τὸ κείμενον, ὀφείλομεν πληρεστέρας καὶ ὀρθοτέρας τινὰς ἀναγνώσεις τῆς ἐπιγραφῆς. (*)

- [Ἄρχοντος]ν μηνὸς Ἀπατουριῶνος Ἀρχιτέλη[ς]
 [Παρμενίωνος, Κρι]ατησίλοχος [Ἑ]γίου, Λεοντεύς Ἑγίου αἰρεθέντες
 [ὑπὸ τοῦ δήμου κ]ατὰ ψήφισμα, ὥστε νόμον εἰσενεγκεῖν καθὰ ἐπ[ι-]
 [τελεσθήσεται]· ὅ τε ἐγδανεισμὸς τοῦ ἀργυρίου οὐ ἐπιδέδωκεν Κριτόλαο[ς]
 5 [Ἀλκιμέδοντος] καὶ ἡ δημοθονία καὶ ὁ ἀγών, καὶ τᾶλλα δὲ πάντα ἐπιτε-
 [λέσαι, γεγ]ράφσαι τὸν ἀφρωϊσμὸν τὸν Ἀλεξιμάχου τοῦ Κριτολάου,
 [καθὼς καὶ] ὅ τε δῆμος ἐψήφισται καὶ Κριτόλαος ἐπέδωκεν εἰς ταῦτα
 Α [δραχμ]ὰς δισχιλίαις κατὰ τάδε· (εἰς τε τὸ μὲν) τὸ μὲν ἀργύριον ἐγ[δα-]
 [νεῖςεσθ]αι ἐν τῷ Ἀπατουριῶνι μηνὶ τὸν τε ἄρχοντα καὶ τοὺς πρυτάνει[ς]
 10 [καὶ] μισθωτάς καὶ Κριτόλαον Ἀλκιμέδοντος, ἐγδανείζεσθαι δὲ αὐτ[ῶ]
 [ἀπὸ δε]κάτου, τοὺς δὲ δανεισομένους διδόναι ὑποθήκην χωρὶα
 [πλείον]ος ἄξια δραχμῶν δισχιλίων ἀνεπιδάνειστα ἰδιωτικοῦ δα-
 [νείου, καὶ λ]αμβάνειν ἐπὶ τ[ῆ] προδεδηλωμένη ὑποθήκῃ μὴ πλείον δρα-
 16 [χμῶν διακ]οσίων, ὑπογραψ[άτ]ω δὲ ὁ γραμματεὺς εἰς τὰ δημόσια γράμμα-
 [τοῦ ἀργυ]ρίου, οὗ ἂν ᾗ δεδανεισμένος, καὶ τὴν ὑποθήκην, ἣν ἂν δῶι, ῥητῶς,
 [τούς τ]ε γείτονας παρα[γρ]άφειν κύκλωι· τὸν δὲ τόκον οἱ δεδανεισμένοι
 [τὸ ἀργ]ύριον ἀποδιδύτωσ[α]ν δέκατον, καταβάλλοντες ἀεὶ ἐν μηνὶ Ἀπα-
 20 [τουρι]ῶνι ἐν τει βουλεῖ, κα[θ]άπερ καὶ τὰ ἱερὰ χρήματα· τὸ δὲ ἀρχαῖον ἐνο-
 [φει]λέσθω παρὰ τοῖς δανεισομένοις ἐπὶ ταῖς ὑποθήκαις ἐφ' αἷς ἐδα-
 [νε]ίστατο ἕκαστος, καθάπερ καὶ τὰ φυλετικά, εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον, καὶ μὴ ἔ-
 [στω] αὐτοῦ πρᾶξις· μὴ ἐξέστω δὲ τοῖς ὀφείλουσιν τοῦτο τὸ ἀργύ-
 [ριον] καταβαλεῖν τὸ ἀρχαῖον κατὰ μὴθένα τρόπον, ἀλλ' ἐνοφειλέσθω ἐν
 ταῖς ὑπο[θ]ήκαις ἐπὶ αἷς ἂν δανείσωνται εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον· ἐὰν δὲ τις κα-
 25 ταβάλλῃ παρευρέσει ἡτινιοῦν εἰ ἄρχ[ο]ντες αὐτῷ προσδέξωνται τὴν
 καταβολήν, μὴ ἔστω αὐτῷ καταβεβλημένον, ἀλλ' ἐνοφειλέσθω ἐν ταῖς

(*) Σημειώσεις (. . . .) προσθήκαι τῶν ἐκδοτῶν, (. . . .) ἀλλετήσεις τῶν αὐτῶν.